

El símptoma de la felicitat

Atacar la frivolitat per sistema em sembla una reacció frívola, valgui la redundància

Foto: Elizabeth Pfaff

"La frivolitat em permet viure", diu i repeteix la narradora i dramaturga Yasmina Reza. Hi ha pensat força: ?Podria escriure milers de pàgines a favor de la frivolitat, hi crec molt. Em refereixo a la frivolitat autèntica, no pas a la futilitat. La vida és més lleugera si un va ben vestit i ben pentinat. A mi la frivolitat em salva, i soc conscient que dir això és molt antifilosòfic?.

Fa uns quants hiverns, la mare de Reza es va trencar dues vegades el coll del fèmur. ?Cada vegada que vaig anar a veure la meva mare a l'hospital la vaig trobar impecablement maquillada i arreglada -va explicar la dramaturga a Barcelona-. Defenso la frivolitat, tant física com mental, mentre sigui possible?. Segons ella, que va d'antiintel·lectual i aposta per la sàtira de l'intel·lectualisme imperant, ?les dones intel·ligents són capaces de parlar amb la mateixa seriositat de Spinoza i, mig minut després, d'un pintallavis?. L'escriptora defineix la frivolitat com "l'escuma de la intel·ligència". Poca broma.

Atacar la frivolitat per sistema em sembla una reacció frívola, valgui la redundància. Certa dosi de frivolitat és necessària per anar empenyent els dies. La frivolitat no només rima amb la felicitat, sinó que n'és un símptoma: els capricis frívols són els primers que desapareixen del mapa quan el dolor ens ennuega. Quan no se'ns acudiria triar un pintallavis ni comprar-nos un vestit ni fer cap d'aquelles coses que podem fer els dies diguem-ne normals. Els dies en què som feliços sense saber-ho.

L'excés de transcendència és perillós. Si ens aboquem al cent per cent a buscar el sentit de la vida (o a constatar que en té més aviat poc, de sentit), el suïcidi potser ens acabarà semblant una alternativa raonable. Ens cal el foc, però també el joc. Ens cal la veritat, però també l'alegria. El joc sense foc ens empobreix, però el foc sense joc ens crema.

Dijous passat mentre em dutxava vaig fer allò tan típic de llegir l'etiqueta del pot de xampú, i em va sorprendre la següent inscripció: *"Hay cosas más importantes en la vida que tu pelo, pero es un buen lugar para comenzar"*. Vaig aplaudir l'estratègia comunicativa: amb permís de la presbícia, tots acabem llegint la lletra petita del pot de xampú. Hauria aplaudit encara més que el text fos en català, però això ja són desitjos d'un altre planeta. En qualsevol cas, quina sort que de tant en tant ens preocupin coses poc importants com la suavitat dels cabells o el color del pintallavis.